

LES NEUS DEL KILIMANJARO

RAPS

1. Autors: Miriam López Raúl Martínez

Si tinc por tu vens i em protegeixes

No tinc por al teu costat,

ets com un escut per al meu cor

Estic sol

tu m'acompanyes per viatjar el món

Si tinc por tu vens i em protegeixes

Solucionem els nostres problemes

i ens aconsellem mútuament

Seguim els camins de l'estrella

per garantir-nos el futur.

Se que amb tu no tinc secrets

per poder ser feliç.

Tu em vas ajudar

quan jo més ho necessitava.

Tu em vas donar menjar

I mai se m'oblidarà.

No som germans de sang

Però som germans d'amistat

Et recordaré per sempre

Com un germà que no he tingut.

**2. Autors: Alba García Romo, Laura Mallafré Morcillo,
Miranda Martínez i Júlia Vidal Santos**

Surto al carrer, llegint el diari

l'obro pel mig i veig el noticiari

Una historia em crida l'atenció

Parla d'un home que vivia en pressió

Intentant sobreviure amb un mínim salari

Maleïda l'hora que vaig comprar el diari

Desitjaria poder-lo haver ajudat

M'agradaria la ma poder-li haver donat

Del seu treball va ser acomiadat

Perquè la vida l'esquena l'havia donat

Amb els escassos recursos que ell posseïa

Tots els seus bens lentament s'esvaïen

Va perdre la casa que tant s'estimava

i poc a poc sense amics es quedava

va arribar el dia en que molt sol se sentia
per dins es moria perquè ja ningú el volia

dormia al carrer i el fred el destapava
totes les nits somiava que escapava
però aquest dia mai no va arribar

per dins es consumia i el sol ja no sortia
El foc que l'escalfava lentament també el cremava

Finalment pres de la desesperació
Va prendre una brusca decisió

Les vies del tren des de lluny va divisar
I el seu cor ràpid va començar a bategar

Les seves llums es van apagar
I sense pensar-s'ho un pas endavant va donar
Al llegir aquest fragment una llàgrima s'escapà
I la tinta del diari suaument esborronar

Si algú l'hagués ajudat
fins aquest punt mai no hagués arribat

3. Autora: Coral García

Estic aquí, al barri, camino ràpid mirant la gent passar
mirades de la gent
però jo segueixo el vent.
Tot està canviant, ja t'estàs fent gran,
els dies lentament van passant.
Però ara a la gent no l'importen els teus sentiments o pensaments
Només et critiquen
malament et miren, no et parlen,
et rebutgen, amb el cap no pensen.
Dius que estàs bé, lent passa el temps,
i ara no pots fer res.
Perquè estàs sol i al teu costat no hi ha ningú,
només els teus records i tu, tot s'ha perdut.
Vols cridar més fort, camines tot sol.
Somies, i somies
Esperes i desitges, amb les teves forces
Un dia algú et dirà:
Torna a brillar, no amaguis la veritat.

I un nou camí tornaràs a començar, en tu creuràs.

4. Autora: Raquel Meseguer

'Oh yeah' I aquí estem, al barri.

Aquest és el, meu rap. Així que escolta atent. Som tots una família.

Alt, baix, lleig, guapo, negre o blanc, què més dóna? Som un poble.

Naixem lliures en dret i igualtat, tots som esclaus d'una mateixa realitat.

Posa't a la pell de l'altre. Mira'l. Ningú l'ofereix contacte.

T'agradaria estar en aquesta situació?

Fem un pacte, ell no accepta una negació.

Dorm al carrer, en bancs i en un caixer,

Posa la mà per demanar diners,

I nosaltres no sabem ni que existeix.

No havíem dit que això era una família? Ara només puc riure.

Les paraules se les emporta el vent, el que importa és ser valent.

No és el color de la pell el que interessa, és el mode en el que t'expresses.

5. Autors: Alex Alcaide Aldeano i José Luis Estragués Muñoz

ANOCHECE – NACH

Una societat que ens atrapa,

Persones que no ajuden,

La gent passa gana,

Gent que no té casa,
No si sabem si ajudar-los,
Per què?
Perquè som ignorants de les seves necessitats,
Però ens hem d'esforçar,
Ja que algú ho passa malament.

Una família de Mèxic que no pot viure decentment,
Que no pot fer front a la vida exterior,
Només necessita ajuda externa per poder,
Sobreviure al món social actual.
No poden gaudir dels beneficis de les altres classes,
Tot determinat per les seves circumstàncies,
Necessiten ajuda per poder menjar,
I nosaltres, ja que ens sobra, els hem d'ajudar.

6. Autors: Lorena Fernández i Piedad Serrano

Yeah , la veu del barri , perquè no tot el que passa" es conta" .
Ara està de moda anar pels carrers ,
Que et robin el mòbil sense saber el perquè.
De moda està faltar el respecte als majors ,
Solucionar les coses amb baralles i fer-se el més fort .
Som esclaus de la societat ,
perquè ni amb les vagues se'ns escolta
vivim per treballar en comptes de treballar per viure

els nostres fills descuidats ,per tal de poder dinar
el món? en les nostres mans.

decidim qui li dóna significat al que és perfecte,
si ser com tothom per mi és un altre defecte.

De l' imperfecte ser humà ,

La màquina que destruirà el món amb les seves pròpies mans .

Ara està de moda anar pels carrers ,

Que et robin el mòbil sense saber el perquè.

De moda està falta el respecte als majors ,

Solucionar les coses amb baralles i fer-se el més fort .

El tema és aquest però tot té una solució

La solidaritat no està de menys

L'ajuda als altres és un gran avenç

Las paraules ens envolten,

Hem de saber utilitzar-les per tal de crear un món millor.

Som nosaltres els creadors de un nou món.